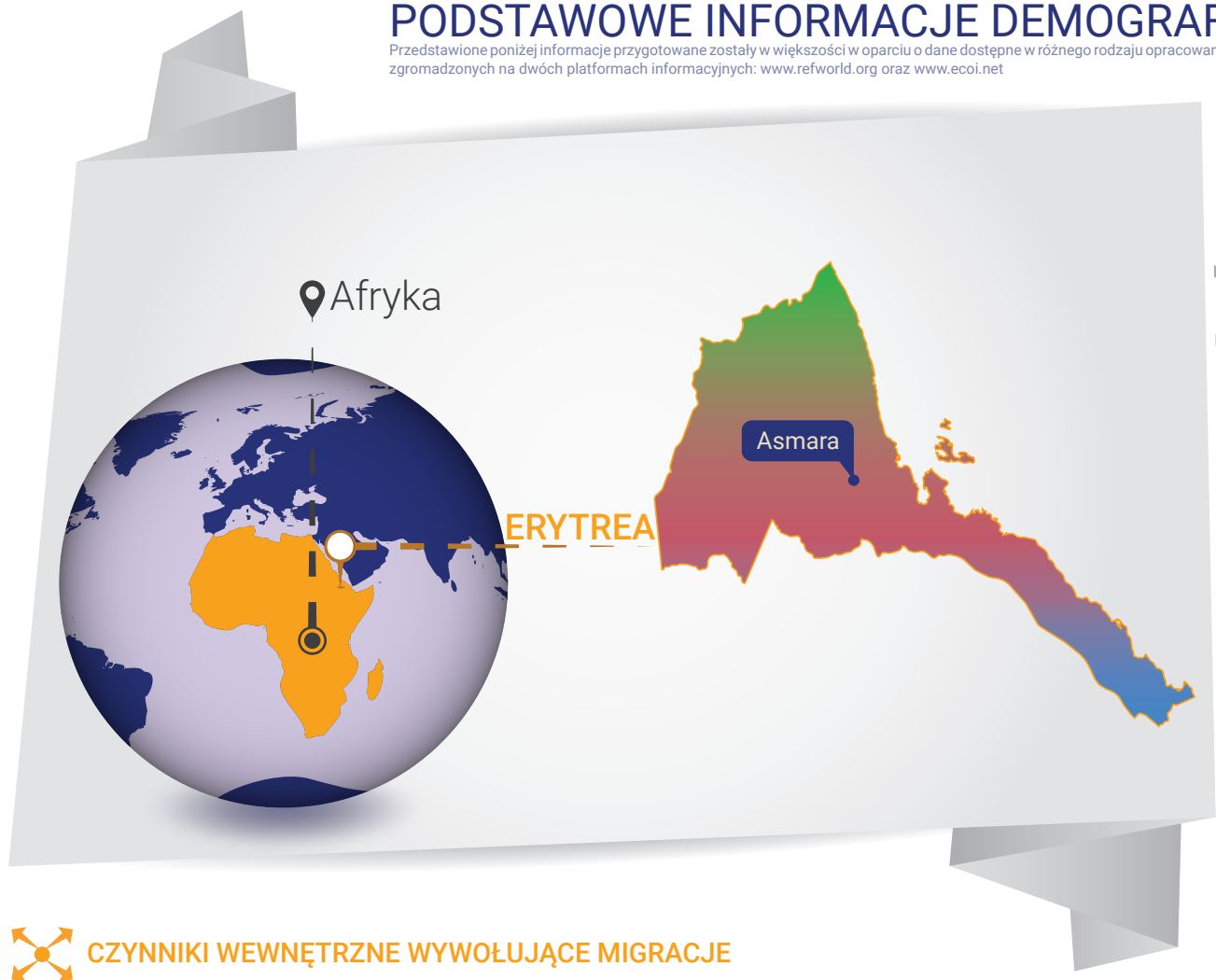

PODSTAWOWE INFORMACJE DEMOGRAFICZNO-MIGRACYJNE

Przedstawione poniżej informacje przygotowane zostały w większości w oparciu o dane dostępne w różnego rodzaju opracowaniach organizacji międzynarodowych, rządowych i pozarządowych, zgromadzonych na dwóch platformach informacyjnych: www.refworld.org oraz www.ecoi.net

🔗 CZYNNIKI WEWNĘTRZNE WYWOŁUJĄCE MIGRACJE

- wojna domowa zakończona w 1993 r. utworzeniem niepodległej Erytrei;
- nowe państwo od początku skłócone ze wszystkimi sąsiadami i w stanie permanentnej wojny z Jemenem, Etiopią, Sudanem i Dżibuti;
- od 2009 r. względny spokój – zawieszenie broni, zdarzają się jedynie incydenty przygraniczne;
- konflikty skutkują kryzysem gospodarczym oraz całkowitą militaryzacją państwa: Erytrea jest niewielkim krajem afrykańskim, a ludność liczy sobie około 5,5 mln. Mimo to posiada największą armię narodową w całej subsaharyjskiej Afryce. Szacuje się, że służy w niej od 200 000 do 350 000 osób (kobiet i mężczyzn). **Służba narodowa jest w Erytrei obowiązkowa dla wszystkich obywateli pomiędzy 18 a 40 rokiem życia.** Służba Narodowa składa się z dwóch części – służby wojskowej i cywilnej. Poborowi do służby cywilnej pracują w ministerstwach, szkołach, sądach, szpitalach, administracji i przedsiębiorstwach państwowych. Mogą być także kierowani do prywatnych firm, będących własnością polityków lub generałów. Nie mają oni wpływu na wybór zawodu lub miejsca pracy. Nie mają też wyboru między służbą wojskową a cywilną. Brak jest możliwości odwołania się lub złożenia skargi na złe traktowanie. Pracownik, który opuści samowolnie służbę cywilną jest traktowany, jako dezertor w świetle prawa wojskowego. Osoby znajdujące się w zasobach Służby Narodowej mają ograniczone prawa w stosunku do zawierania małżeństw, dysponowania swoją własnością, prowadzenia działalności gospodarczej, podejmowania pracy, podróżowania itp. Dzieci już w szkołach są przygotowane do działań militarnych, a od 2012 r. dwunasty rok nauki odbywa się obowiązkowo w obozie wojskowym Sawa, położonym niedaleko granicy z Sudanem. W obozie szkolone są zarówno dziewczęta jak i chłopcy, co powoduje, że gwałty są tam na porządku dziennym. Rozpowszechniona jest także fala, co prowadzi do przypadków samobójstw;
- kraj jest doszczętnie wyniszczony toczącymi się konfliktami – dwie trzecie ludności otrzymuje pomoc żywnościową, a gospodarczą odbudowę utrudnia fakt, że zbyt duży odsetek Erytrejczyków w wieku produkcyjnym służy w armii zamiast pracować. Sytuację humanitarną pogarszają długotrwałe susze;
- Erytrea jest dyktaturą, na czele której stoi prezydent Isaias Afewerki. Oponenti prezydenta trafiają do więzienia, zamknięto niezależną prasę;
- Erytrea w sposób notoryczny i poważny łamie prawa człowieka. Stosowane są tortury, więzienie bez nakazu lub wyroku sądowego, często osoby są przetrzymywane w nieznanym miejscu. Często są przypadki śmierci w więzieniu. W ramach programów rządowych stosowana jest praca przymusowa o nieokreślonym czasie trwania. Poważnie ograniczone są wszelkie wolności obywatelskie takie jak wolność wypowiedzi, zrzeszania się, zgromadzenia i wolność wyznania. Służby bezpieczeństwa dokonują zabójstw na tle politycznym, częste są zaginięcia osób. Prześladowane są osoby uchylające się od służby wojskowej oraz członkowie ich rodzin.

🏃 UCHODŹCY Z ERYTREI

- Według danych UNHCR, około 5000 osób ucieka z Erytrei każdego miesiąca, głównie do Etiopii i Sudanu, mimo surowej polityki władz, aby przeciwdziałać ucieczkom. Służby graniczne mają rozkaz, by rozstrzeliwać wszystkich uchodźców. Mimo to do 2011 r. wyemigrowało około 5% ludności kraju. W obozach dla uchodźców w Etiopii przeważają młodzi chłopcy, niektórzy mają zaledwie 6 lat;
- Erytrejczycy w Sudanie: Emigracja z Erytrei do Sudanu nasiliła się od 2004 r. na skutek opresyjnego wojskowego reżimu w Erytrei, który w połączeniu z częstymi suszami oraz brakiem ekonomicznych perspektyw powoduje masową emigrację z tego kraju. Profil uchodźców: są to zwykle młodzi, dobrze wykształceni ludzie, pochodzą z rejonów górskich lub dużych miast i nie mają żadnych związków kulturowych i etnicznych z mieszkańcami Sudanu. Pod względem przynależności etnicznej, są to często członkowie grupy Tigrinya i są chrześcijanami. Ich możliwości znalezienia pracy i utrzymania się poza obozami są znikome. Większość z nich traktuje Sudan jako kraj tranzytu po drodze do Europy lub Izraela;
- najczęściej deklarowane powody wniosku o ochronę międzynarodową w Europie: ucieczka przed obowiązkową służbą wojskową, drakońskie kary za nielegalny wyjazd z kraju, rzadziej przynależność do nielegalnych wspólnot religijnych takich jak Świadkowie Jehowy lub zielonoświątkowcy, działalność opozycyjna, problemy wynikające z pracy w charakterze dziennikarza, osoby z mieszanymi małżeństwami etiopsko-erytrejskimi.